

ОТДЕЛ ВНЕШНИХ ЦЕРКОВНЫХ СВЯЗЕЙ
Московского Патриархата

Різдвяне послання Патріарха Московського і всієї Русі Кирила

Різдвяне послання Патріарха Московського і всієї Русі Кирила

архіпастирям, пастирям, чернецтву і всім вірним чадам

Руської Православної Церкви

Преосвященні архіпастри, високоповажні отці, всечесні ченці та черниці, дорогі брати й сестри!

Цієї світлосяйної ночі ми знову духовно переживаємо радість отримання світом свого Спасителя. Знову подумки бачимо в яслах Віфлеємського вертепу Сина Бога Живого. Знову чуємо в серцях своїх ангельський глас, який співає хвалу Творцю і Спасителю: *“Слава в вишніх Богові і на землі мир, у людях благовоління”* (Лк. 2: 14).

Слухаючи славослів'я Небесних Сил, ми усвідомлюємо, що Різдво Христове сповнене позачасового сенсу й безпосередньо стосується долі кожної людини. Навіть той, хто поки що нічого не знає про подвиг Спасителя, може тепер набути пізнання Істини, стати чадом Божим і отримати життя вічне. Різдво Христове відкриває нам правду про нас самих і надає змогу цю правду зрозуміти й досягти.

Пригадаймо, що перша людина була створена Творцем досконалою, за образом і подобою Божою (див.: Бут. 1: 26). Але Адам, порушивши заповідь, спотворив задум Творця про себе. Позбавивши себе живого спілкування з Богом, людство дедалі більше й більше поринало в безодню гріха та гордині. І тоді Господь, люблячи своє створіння і бажаючи його спасти, посилає у світ Єдинородного Сина, Який відновив цілісність людської природи і став Новим Адамом. Христос показав нам приклад життя, відповідного Божественному задуму про людину. Цей приклад є надійним орієнтиром, що допомагає нам не збитися на манівці і знайти єдино вірний напрямок, що приведе до повноти життя і в умовах земного буття, і у вічності.

Ми йдемо цим спасенним шляхом, коли відзиваємося на Божі поклики. Один з таких звернених до

нас покликів міститься в посланні апостола Павла: *“Прославляйте Бога в тілах ваших і в душах ваших, які є Божі”* (1 Кор. 6: 20). Це означає, що ми підносимо хвалу Богові не лише молитвами та піснеспівами, а й добрими справами на благо ближнього, на благо свого народу, на благо Церкви.

Такий труд стає радісним трудом в ім'я Христове, він реально перетворює навколишній світ і нас самих. Люди досягають єднання, працюючи не з примусу і не заради користі, а натхненні ширим бажанням здійснити добру й корисну справу. Тим самим ми спільно служимо Творцю, втілюючи в життя Його волю. Грецьке слово “літургія” перекладається як “спільна справа”. Усе наше життя має стати Літургією, спільною молитвою і спільно справою, здійснюваною для того, щоб втілити в життя Божий задум про світ і про людину і таким чином віддати славу і хвалу Творцеві. Це вимагає від нас солідарності з братами й сестрами у вірі, а також з тими, хто ще не пізнав у серці своєму Господа, але, подібно до євангельських волхвів, перебуває на шляху до Нього.

Важливість об'єднання зусиль для подолання скорбот і бід явили нам пожежі, засухи та повені минулого року в Росії і в деяких інших країнах історичної Русі. Вони ще раз нагадали нам про християнський обов'язок допомагати ближнім — без розрізнення переконань, національності, соціального стану. В гарячі літні місяці багато людей щедро ділилися своїми силами, часом і майном з тими, кого вони навіть не знали і яких навряд чи коли-небудь побачать. В ім'я чого вони це робили? В ім'я співчуття тим, кому погано, хто потерпає від злигоднів і кому потрібна допомога.

Громадська солідарність, спільна праця заради досягнення загальної мети неможливі без подолання егоїзму, без спонукання себе до добра, без відмови від спрямованості виключно на власні потреби та інтереси. В основі справжньої *“єдності духу”* (Єф. 4: 3) лежить закон любові, заповіданий нам Спасителем. Єднання народу не може бути обмеженим лише хвилинами випробувань. Воно має стати невід'ємною частиною нашої національної самосвідомості та життя.

Сила церковної єдності ясно відчувалася мною під час численних поїздок єпархіями Росії, України, Казахстану, Азербайджану. Усюди я бачив готовність архіпастирів, кліру, чернецтва й мирян трудитися на благо Православ'я, удосконалювати парафіяльну, монастирську та єпархіальну діяльність. Це вселяє надію на успішний розвиток церковного життя в душі єднання та співпраці.

Від серця, сповненого радості, вітаю вас, преосвященні архіпастирі, високоповажні клірики, насельники обителей, брати й сестри, з великим і спасенним святом Різдва Христового і Новоліттям. Молитовно бажаю усім вам бути ревними виконавцями волі Божої, щоб ми змогли приносити духовні дари народженому нині Спасителеві світу, щоб ім'я Його прославлялося завжди, нині, і повсякчас, і у віки вічні.

Амінь.

Кирил,

Патріарх Московський і всієї Русі

Різдво Христове 2010/2011

Источник: <https://mospat.ru/ru/news/56197/>